

ON STREET GALLERY

ΕΚΘΕΣΗ ΣΕ ΚΟΙΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΔΟ MEAGHER ST ΣΤΟ CHIPPENDALE.

λεμα». Από εκείνη την ημέρα συνέχισα ακάθεκτα και το 2006 έκανα την πρώτη μου έκθεση, μετά από παρότρυνση του κ. Ogburn.

Στα χρόνια που πέρασαν μεταξύ των πρώτων μαθημάτων και την πορεία υπό την επίβλεψη του John Ogburn, συνέχισες να ασχολείσαι με την ζωγραφική και να αποτυπώνεις τις σκέψεις σου στο χαρτί;

Ναι, συνέχισα να ζωγραφίζω. Συνήθως απλά χρώματα και σχήματα. Η αλήθεια είναι ότι δεν είμαι άνθρωπος που δεν του αρέσει να αντιγράφει κάτι. Θέλω να δημιουργώ από μόνη μου. Και θεωρώ τον εαυτό μου ως εξαιρετισμένη ζωγράφου που του αρέσουν τα χρώματα.

Προσωπικά θεωρώ πως η πραγματική τέχνη είναι αποτέλεσμα εσωτερικής ανάγκης και όχι απόφασης. Συμβαίνει αυτό και στην δική σου περίπτωση;

Χωρίς αμφιβολία. Αν δεν αποτυπώσω κάτι σε χαρτί για λίγες εβδομάδες, νιώθω την ανάγκη να μεγαλώνει μέσα μου. Κάτι μέσα μου με σπρώχνει και μου ζητά να ζωγραφίζω. Μπορεί να βλέπω τηλεόραση και ξαφνικά να νιώσω την ανάγκη να ζωγραφίσω. Είναι μια αγάπη. Δεν ξέρω πως αλλιώς να το χαρακτηρίσω. Και αυτό που αγαπάω νομίζω αποτυπώνεται στα έργα μου.

Μα δεν είναι αυτό ακριβώς το ζητούμενο της τέ-

χνης; Να αποτυπώνεις δηλαδή τον εσωτερικό σου κόσμο στο χαρτί. Γιατί όταν μπουκν στην μέση τα χρήματα, τότε πλέον δεν μιλάμε για τέχνη αλλά για βιοτεχνία.

Δεν μπορώ να μιλήσω για άλλους. Δεν είμαι κριτής. Προσωπικά η ζωγραφική είναι το πάθος μου. Σαν ζωγράφοι, ξεκινούμε να ζωγραφίσουμε κάτι και στην πορεία μας βγαίνει κάτι διαφορετικό. Πολλές φορές όταν βάλεις μπογιά στον καμβά, αρχίζει να έχει την δική της ζωή και να κινείται στον δικό της κόσμο. Δημιουργεί από μόνη της. Θέλω πχ να ζωγραφίσω μια κιθάρα και αντί αυτού θα βγει άλλο. Σε αυτή την περίπτωση θα το αφήσω ελεύθερο και να βγει όπως αυτό θέλει. Δεν μπορώ να το προσδιορίσω. Ίσως να βγαίνει από το υποσυνείδητο μου, ίσως να ήταν μια παλιά έμπνευση, η οποία αποφάσισε να βγει προς τα έξω αυτή την συγκεκριμένη στιγμή.

Από πού αντλείς την έμπνευση σου;

Ειλικρινά δεν μπορώ να σου απαντήσω. Στην περίπτωση λόγου χάρη του πίνακα μου «Το νησί» ήταν κάτι που ήθελα να ζωγραφίσω από καιρό, χωρίς όμως να ξέρω με ποιο ακριβώς τρόπο να το προσεγγίσω. Μέχρι που μια μέρα κάθισα, ζωγράφισα και βγήκε αυτό που βγήκε. Άλλες φορές πάλι, έχω την ιδέα και ο τελικός πίνακας είναι πιστός στην αρχική σκέψη. Πάρε παράδειγμα τον πίνακα μου «Μπλε Γυαλί - Νεκρή Φύση» (σ.σ. μου δείχνει ένα από τους πίνακες της). Το μπλε

που βλέπεις είναι η Jacaranda του σπιτιού μου και τα υπόλοιπα αντικείμενα είναι πράγματα που μου είναι πολύ αγαπητά. Ήθελα να το κάνω κάπως διαφορετικό, με αποτέλεσμα πολλοί να μου λεν πως δεν μπορούν να καταλάβουν τον πίνακα.

Πρέπει απαραίτητα να μπορούμε να εξηγήσουμε την τέχνη; Δεν έγκειται στον καθένα από μας να πάρει τα δικά του μηνύματα από ένα έργο τέχνης; Ακριβώς. Η τέχνη είναι όπως ακριβώς την ανυλαμβάνεται κανείς και πως ευχαριστεί τον καθένα από εμάς ξεχωριστά. Είναι ο τρόπος με τον οποίο επικοινωνεί η τέχνη με τον τελικό αποδέκτη. Προσωπικά αφήνω τους άλλους να αποφασίσουν ποια σχέση θα έχουν με τον κάθε πίνακα μου.

Σε άκουσα πριν να μιλάς για τον Όσκαρ Γουάιλντ και την επίδραση που είχε στην τέχνη σου. Τι ακριβώς σε τραβά από τον συγκεκριμένο συγγραφέα;

Μου αρέσει ο τρόπος που γράφει και η φαντασία του. Κάτι μέσα από την δουλειά του, μου δίνει έμπνευση. Κάπως έτσι «βγήκε» και το «Νυχτοπούλι» το οποίο ουσιαστικά γεννήθηκε διαβάζοντας το διήγημα του Ουάιλντ «Το απδόνι και το τριαντάφυλλο». Στο τέλος για μένα εκείνο που πονούσε ήταν το απδόνι. Η γραφή του Ουάιλντ είναι πολύ αλληγορική και βγαλμένη από την ζωή. Μου αρέσει όμως ιδιαίτε-

ρα η συγκεκριμένη ιστορία. Αν διαβάσω άλλα έργα του, δεν είμαι σίγουρη που θα έχουν την ίδια επίδραση στην τέχνη μου.

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της τέχνης είναι ότι πρόκειται για έργα κυρίως αφηρημένης τέχνης, το καθένα όμως από αυτά έχει την δική του τεχνολογία. Θεωρείς την ικανότητα σου να αποδίδεις εξίσου καλά σε διαφορετικές τεχνολογίες απελευθερωτικό ή ως βάρος;

Κανένα από αυτά. Σίγουρα δεν είναι βάρος, αφού αυτό βγαίνει από μόνο του. Προσωπικά θεωρώ πως η τεχνική βγαίνει από μόνη της. Δεν σκέφτομαι από πριν ποια τεχνική θα ακολουθήσω. Απλά ξεκινώ και αφήνω το θέμα να με οδηγήσει από μόνο του.

Σε ανησυχεί όμως ότι σαν καλλιτέχνης δεν ακολουθείς πάντα την ίδια τεχνολογία, με αποτέλεσμα να μην καλυπώνεσαι μεν, αλλά την ίδια ώρα τα έργα σου ίσως να μην είναι τόσο εύκολα αναγνωρίσιμα ως δικά σου δημιουργήματα;

Δεν είναι κάτι που σκέφτομαι ιδιαίτερα. Εκείνο που με ευχαριστεί είναι η δημιουργία. Μου αρέσει να ζωγραφίζω και δεν σκέφτομαι αν κάτι με έχει απελευθερώσει ή με έχει βάλει σε καλούπια. Δεν θεωρώ τον εαυτό μου ως άλφα ή βήτα τεχνικής ζωγράφου. Εκείνο που με ενδιαφέρει και με ευχαριστεί είναι να αποτυπώνω τα αισθήματα μου στο χαρτί. Δεν με ενδιαφέρει καθόλου να λειτουργώ συνεχώς με τον ίδιο τρόπο. Άλλωστε δεν είμαι επαγγελματίας. Για μένα η ζωγραφική είναι πάθος. Δεν έχω φτάσει στο σημείο που να με ενδιαφέρει κάτι περισσότερο.

Πως έγινε η επιλογή των συγκεκριμένων έργων αυτής της έκθεσης;

Είναι έργα τα οποία είχα ζωγραφίσει μέσα στον χρόνο. Ουσιαστικά επέλεξα τα καλύτερα μου. Είναι λίγο διαφορετικά από έργα που έκανα πέρσι και προηγούμενες χρονιές, και απλά θεώρησα πως θα ήταν καλό να εκθέσω τους συγκεκριμένους πίνακες.

Βρίσκεις την αποχώρηση από τα δημιουργήματα σου δύσκολη;

Καθόλου. Στην αρχή με ενοχλούσε, όχι όμως τώρα. Θέλω τον κόσμο να ευχαριστείται τον πίνακα που αγόρασε. Αυτό μου είναι αρκετό. Θέλω ουσιαστικά τα δημιουργήματα μου να βρουν ένα καλό σπίτι.